

[Evald Christensen.]

skab, med Indkøb af Materiel til Hær og Flaade, saa lad det omgaaende komme til Drøftelse her i Tinget.

I min Gruppe maa vi stemme imod de her foreslaaede Bemyndigelser, rent bortset fra vor Stilling til Militærvæsenet i al Almindelighed — vi er ikke i vor Gruppe forsvarsnihilistiske —, men vi skulde helst saa vidt muligt ikke yderligere svække dette høje Tings Myndighed og grundlovgivne Ret.

Jeg havde ikke tænkt, at Forhandlingerne i Dag væsentlig skulde række ud over selve den foreliggende Bemyndigelseslov, men da de er kommet til at dreje sig om meget derudover, kunde jeg have Lyst til at gøre et Par yderligere Bemærkninger.

Jeg kunde saaledes ønske at fremsætte et Par Bemærkninger i Tilknytning til, hvad Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg), var inde paa med Hensyn til Befalingsmændenes Behandling af de menige Soldater, og ligeledes en Bemærkning om det, jeg ved ikke, om man skal sige meningsløse eller yderst mærkelige, at Officierer og Officerer ikke kan spise sammen eller være til Gilde sammen efter et Hestevæddeløb. Men værre end det sidstnævnte er det, om man ikke behandler menige Soldater forsvarligt. Officerer, der ikke gør det, burde efter min Mening ikke have Lov til at tjene i Hæren eller inden for Militærvæsenet.

Jeg har ogsaa Lyst til at henvende en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Harald Petersen, der, ikke over for nogen af min Gruppe, men over for andre talte om politisk Aareforkalkning. Kunde det ikke ogsaa være en Slags politisk Aareforkalkning, naar man vedblivende mener, at man kan klare sig under en Verdenskrig med det Materiel, om hvilket det fra engelsk Side for nylig gennem Bladene er meddelt, at man anser det alt sammen for forældet med en ny Krig for Øje. Og med Hensyn til at opfylde de Forpligtelser, vi har som suveræn Stat og som Medlem af UN, har jeg hele Tiden syntes, det var godt, om vi snart kunde høre fra De Forenede Nationer om, hvad man kræver af os, og saa hurtigst muligt sætte ind paa at yde, hvad der kræves. Det vil jeg synes var en god Maade at tage Maal af Stillingen paa.

Jeg kunde ogsaa have Lyst til at stille det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft et Spørgsmaal, nemlig dette: Er det nødvendigt, naar vi har en Hær, en Flaade og et Luftværn, saa ogsaa at have et obligato-

risk Hjemmeværn? Jeg vil i alt Fald anse det for absolut nødvendigt, at et saadant Hjemmeværn er under den stærkeste Kontrol. Jeg kan nok se, at Tiden giver de Mænd og Kvinder Vind i Sejlene i Øjeblikket, som før gik stærkt ind for, at vi skulde have et stort og vidt forgrenet Forsvar. Jeg er enig med dem i, at vi skal hindre fremmed Spionage og Femte Kolonne af al Magt, men ellers synes jeg ikke, man uden videre kan sige, selv om vi gjorde Danmarks Folk til Soldater, saa mange som kunde det, at det var et helt betryggende Værn over for det, vi kan se i Møde, om der kommer en ny Krig.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Jeg takker for den velvillige Modtagelse, Forslaget har faaet af en Række Ordførere.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Poul Hansens (Kalundborg) Udtalelser om, hvornaar en ny Forsvarsordning kan medføre væsentlige Forbedringer af Værnenes Tilstand, skal jeg gerne bekræfte, at en afgørende Forbedring vil tage i bedste Fald en Aarrække. Man kan dybt beklage, at det forholder sig saaledes, men det ændrer desværre ikke Kendsgerningen, den rokkes ikke af selv de mest brændende Ønsker om, at Situationen var en anden. Men det er Regeringens Standpunkt, at de Forbedringer, der hurtigt kan foretages for at faa fjernet nogle af Manglerne ved det Genopbygningsarbejde, der er udført siden Befrielsen, bør gennemføres, og der foregaar i den Anledning visse Overvejelser og Undersøgelser.

Hvad angaar Behandlingen af de værnepligtige, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg) i de Synspunkter, han har gjort gældende her i Dag. Naar Kritik er ført frem i Pressen og jeg er blevet bekendt med den, har jeg ladet foretage en Undersøgelse. Det har herved vist sig, at ikke alle Klager har haft et holdbart Grundlag, men der er paa den anden Side konstateret Eksempler paa, at enkelte Befalingsmænd har mistet Ligevægten under Udøvelsen af deres Gerning. Det er blevet misbilliget, og Foranstaltninger med det Formaal at undgaa Gentagelser er truffet, og jeg har Grund til at tro, at disse Foranstaltninger og disse Misbilligelser deles af langt den overvejende Del af Befalingsmændene. Hver Gang en Befalingsmand begaar Overgreb eller Fejlgreb over for de værnepligtige, hver Gang han overser, at han staar over for frie Borgere, indkaldt til en Tjeneste for Samfundets Skyld i